

رونمایی کتاب تاریخ سلطانی

مصطفویه جعفری

تاریخ‌نویسی را به دو بخش تقسیم کنیم به تاریخ‌نویسی عمومی یا تاریخ‌نویسی ملی و تاریخ‌نویسی قومی تقسیم می‌شود که تاریخ سلطانی در مرحله دوم قرار دارد». ایشان با اشاره به کتاب‌های تاریخی گفت: «کتاب تاریخ سلطانی ادامه کتاب تاریخ شاهی یا تاریخ سلاطین افغانی است، متن درونمایه این کتاب، نشان دهنده این است که نویسنده با متون خارجی و غربی آشنایی داشته است».

دکتر مهدی با انتقاد از کتاب تاریخ سلطانی چنین بیان داشت: «این کتاب باید با نقشه‌ها و تصاویر تاریخی مزین می‌شد؛ زیرا اگر جغرافیا نباشد، تاریخ نیز فهمیده نمی‌شود. از آن جایی که تصاویر سند گویای تاریخی و بیانگر حقایق بسیاری است؛ اما این کتاب در این بخش کمبود دارد حتی تصاویر اشخاص نیز در آن آورده نشده است».

سخنران پایانی این محفل، عنیق اروند بازنویس و تصحیح کننده کتاب تاریخ سلطانی گفت: «با بازنویسی کتاب تاریخ سلطانی می‌خواستم ضعف بزرگی که تاریخ خوانی دارد از بین برود. بیشتر منابع مابرخلاف غرب، منابع کامل‌رسمی و درباری است، این مراجع بسانانی بیشتر می‌کرد. افزون بر این که نمی‌توانستم به منابع محلی رجوع کنم». ایشان در ادامه افزود: «دست من باز بود، به راحتی می‌توانستم به تاریخ‌نویسانی چون حبیبی و کوهزاد با اوردن

کتاب تاریخ سلطانی نوشته سلطان محمد بارکزی به تصحیح و تحسیله عتیق اروند از سلسله کتاب‌های نشر شده انتشارات امیری به تیاز هزار نسخه در کابل با اشتراک علاقه‌مندان کتاب و فرهنگ و حضور داکتر مجیب‌الرحمان رحیمی، داکتر محی الدین مهدی و علی امیری رونمایی شد. تاریخ سلطانی بیانگر تاریخ حکومت‌داری لویزان، سوریان، غلچایان و سدوزیان است و از بیان حدود افغانستان آغاز شده است و تا پایان حکومت شاه شجاع ادامه دارد.

در آغاز برنامه، داکتر مجیب‌الرحمان رحیمی در نوبت سخنرانی خود این کتاب را سودمند دانست و گفت: «کتاب‌های تاریخی اگر به شیوه جدید، باز چاپ شوند کمک زیادی به دانستن و پی بردن تاریخ می‌کنند؛ زیرا دانستن سخنه‌های قدیمی بسیار سخت و دشوارند». ایشان همچنین گفت: «باتوجه به این که درونمایه کتاب‌های تاریخی بازگویی و پرسامد است؛ ولی کتاب تاریخ سلطانی از کتاب خوبی است و از منابع خارجی و انگلیسی بهره برده است.

داکتر محی الدین مهدی از کانون اصلاحات برای برگزاری این گردهمایی، از انتشارات امیری برای نشر کتاب و آقای اروند برای تصحیح تاریخ سلطانی سپاس‌گزاری کرد و در مورد تحسیله‌نویسی گفت: «اگر

تصحیح این کتاب بیش از یک سال را دربر گرفته است. اروند نزدیک به پنج ماه اول را صرف تصحیح و سپس تحقیق‌نویسی کرده است. در تمامی صفحات کتاب، پاورقی‌هایی به چشم می‌خورد که ایشان برای باز کردن موضوعات و کلمات گنگ و نامفهوم نوشته است.

اروند در بیان پانوشت‌های کتاب چنین آورده است: «هر جا فرصتی فراهم شده است با استفاده از متون دیگری که به همان رویدادها پرداخته‌اند با روایت مسلط کتاب مقابله کرده‌ام، هرچند برای این کار امکانات کافی نداشتم. روایت مخدومان، سرکوبشده‌گان، اقلیت‌ها، اصناف، در کل توده‌های مردم بار اصلی تاریخ را بر دوش کشیده‌اند، این‌ها در اختیارم نبوده است. کتاب‌هایی که به آن‌ها دسترسی داشتم، صرفاً روایتگر داستان پادشاهان و درباریان بوده‌اند».

اروند در بازنویسی این کتاب تلاش کرده است تا نگاه محلی، بومی و شکسته ریخته نابخردانه را بر نگاه کلی، آگاهانه، رسمی، دانشگاهی و جهان‌شمول غالب کند. ایشان در پایان سخنانش یادآور شد: «این کتاب هنوز هم کمبودهایی دارد. اگر تجدید چاپ شود آن را تصحیح و نکات دیگری نیز بر آن خواهد افزود».

سندهای تاریخی حمله کنم». اروند در ادامه گفت: «شاید کسی که این کتاب را می‌خواند با آدمهای ضد افغانستان روبرو شود؛ زیرا کوشش کرده‌ام با نگاه‌های رسمی، کلان و کلی بازی شود با روایت‌های کلان درباری که همیشه به خوردمان داده‌اند، مبارزه کنم».

به باور اروند از آغاز تشکیل افغانستان: «کتاب تاریخ سلطانی از مهم‌ترین کتاب‌های تاریخی شمرده می‌شود؛ اما آن‌چه ایشان در هنگام تصحیح این کتاب با آن مواجه شده است، این است که سی‌و‌شش صفحه از این کتاب عاریه گرفته شده است و رونوشت بوده است. کتاب، دارای سه تا چهار نظر مختلف است، نویسنده حاکمیت چندانی به بیان وزبان نداشته است».

اروند در مقدمه این کتاب چنین آورده است: «دوره ما دوره دشواری است، ایدئولوگ‌ها بیش از هر زمان دیگری در تاریخ این کشور به جان هم افتداده‌اند. گروهی سرسرخانه از آرمان‌های ناسیونالیست بنیان‌گذار انجمان تاریخ دفاع می‌کنند. برخی خراسان‌خواهی را در برابر پشتونستان خواهی برافراشته‌اند، گروهی نیز از پان‌ترکیسم سخن می‌زنند. در چنین شرایطی با این تاریخ چه باید کرد؟»